

Opw.733; Dooplieden, o.a. Sela; Gen.28:10-22; Gk166:1; Ps.91:1,5; Opw.807

Leven op aarde met Gods arm om je heen! (of: you never walk alone)

1. Wel eens 'stik-eenzaam' geweest? Of kun je er iets bij voorstellen? De stoere jager Esau heeft plannen om zijn broer Jakob te vermoorden. Dat is nog eens even een heel andere prooi! Jakob – de gezegende – wordt daarom vluchteling en gaat weer de kant op waar Abraham vandaan kwam. Zo'n 700 kilometer naar het oosten toe. Dan wordt het ook nog eens nacht...
2. Het wordt een wonderlijke nacht met een bijzondere openbaring van de HERE voor Jakob. God spreekt met geen woord over wat Jakob heeft uitgespookt (!) maar spreekt wél zijn Zegen uit. Deze Zegen ligt weer in de lijn van de zegen aan Abraham: land, nageslacht, Ik ben met je. De HERE blijft niet bovenaan de trap staan maar is beneden bij Jakob! Israëlieten hebben dit later als bemoedigend ervaren omdat de Babylonische godsdienst grote trappen kent met bovenaan de grote verheven goden die boven blijven. Verder ziet Jakob een ladder met engelen die op en neer gaan van hem naar de hemel en weer terug. Een engel is 'Gods arm om je heen', de heen-en-weer-boodschapper. Eventjes zie je hemel en aarde weer dicht met elkaar verbonden. Jakob wist niet wat er in de werkelijkheid om hem heen was en gebeurde. Zijn en ons punt/probleem in het leven is niet óf God wel bij ons is, maar of wij leven in het dankbare besef dát Hij bij ons is.
3. Na deze onvergetelijke gebeurtenis doet Jakob een gelofte. Hier in (nieuwe naam) Bet-el (huis van God) zal ik een huis voor God maken, Hem dienen en de tienden geven! Geeft het dan allemaal niets wat Jakob gedaan heeft? Jawel! Maar er is altijd weer een weg terug naar God en de gevolgen van het slechte gedrag (ballingschap) van Jakob zijn helemaal niet fijn. Juist door en in de crisis word je gezegend en kun je veel leren. Jakob moet echt zélf weer op pad gaan en straks heel hard werken. Dat doet geen engel voor hem, die zijn voor iets anders. Maar je belofte ('ja' tegen Gods beloften en ik wil eruit leven) heb je gedaan, zoals vanmorgen ook zes doopouders doen. Je 'jawoord' moet je ook waar willen maken in je gezegende leven. Met hulp van gebed, de Geest en elkaar. Belangrijk om jezelf en elkaar aan te herinneren als alles voor de wind gaat!
4. Zo'n 1700 jaar na Jakobs Godservaring doet Jezus een uitspraak over Zichzelf: 'jullie zullen de hemel geopend zien, en de engelen van God zien omhoog gaan en neerdalen **op** (N.B.G.) de Mensenzoon'. In het paradijs gooiden Adam en Eva de deur in het slot. Er ontstond een kloof tussen hemel en aarde. God legde Zich daar niet bij neer en daarom zie je in het O.T. dat de deur hoopvol af en toe weer op een kier gaat. Met Christus' komst komen er niet alleen engelen naar beneden (kerstnacht) maar God Zelf. Dan breekt het Koninkrijk door en worden hemel en aarde weer dichtbij elkaar gebracht. Jezus is de poort naar de hemel. Niemand komt tot de Vader dan door Hem. Als je in Hem – de ware Jakobsladder – gelooft, dan leef je nu al onder een open hemel. En is Gods Zegen 'Ik ben erbij' er altijd voor je, ongeacht de omstandigheden. Mooi om voor te gaan en een wonder als Noah, Jaïra en Yfke dat gaan ontdekken!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Zomertijd. Tijd om eens stil te staan bij Jakobs leven en dat van jezelf. Tijd om bij de jawoorden van Jakob, zes doopouders en jezelf stil te staan. Tijd om de HERE te danken voor zijn jawoord!
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: h . . r in de k . rk zijn n . en . elen, d . nk ik, m . . r we zien ze niet J . k . b mocht ze even zien. God k . n je . . k n . . t zien m . . r Hij is er echt. Hij weet wie jij b . nt en zorgt voor je. Ook voor 3 gedoopte k . nderen zijn! G s!
3. 'Wat gebeurt er, als je het los van God wil doen? Dan stort je wereld in elkaar. Kijk maar naar Jakob. Naar wat er achter hem ligt. Alleen maar ellende. Vader bedrogen, broer woest, moeder ontgoocheld. Die Ezau al was kwijtgeraakt en nu ook Jakob. Een moeder met 2 verloren zonen'
4. 'In Babel staan niet voor niets al die tempels met indrukwekkende trappen. Die symboliseren de pogingen van de Babyloniërs om de hemel te bereiken, om met inspanning van al hun krachten groot en sterk en invloedrijk te worden. In Babel gaat het om hoge idealen die eigenlijk alleen voor sterke mensen bereikbaar zijn. Israël gelooft in een zegen van God, die je niet krijgt door hoog op te klimmen in het leven, maar veel meer door in de diepte elkaar als mensen nabij te zijn'
5. **Bijbelrooster zondag** Gen.12:1-3; 26:1-6 en 27:26-29; **maandag** Hebr.1 (vs.14!); **dinsdag** Gen.31:1-21; **woensdag** Joh.1:29-51 (51!); **donderdag** Marcus 1:1-13 (13); **vrijdag** Gen.48 (3-4; 15-16!); **zaterdag** Ps.91 (11-13!). Liefhebbers: Ps.105:1-15; Gen.32 (zon gaat weer op!); Gen.46:1-27; Mat.26:47-56 (53!); Zach.1:8-11; Deut.28,58-61; open hemel: Hnd.7:56; 10:11

Opw.733; Dooplieden, o.a. Sela; Gen.28:10-22; Gk166:1; Ps.91:1,5; Opw.807

Wat is het eenzaamste moment in jouw leven geweest, of nog? Misschien weet je het niet eens meer omdat het zo erg was. Of omdat je er niet meer over na wilt denken. Misschien zit je er juist nu nog wel middenin...

er zijn mensen die elke dag één of meerdere keren per dag naar de winkel gaan omdat ze dan even kunnen praten met iemand. In coronatijd waren er soms heel weinig gelegenheden om contact te maken. Geen handen schudden, geen gehug en geen geknuffel....Wat is dat vreselijk voor ons, sociale wezens, als we eenzaam zijn/worden. Eenzaam in de klas, binnen de familie, in de gemeente. Erger dan heel veel ander ongemak. We zijn geschapen om in verbanden te leven. Om ons te verhouden tot andere mensen, dieren, de schepping. Onderzoeken hebben aangetoond dat het met baby's heel slecht gaat als er geen contact met hen wordt gemaakt, ook al krijgen ze wel eten en drinken....

Denk eens aan Jakob. De gezegende is op de vlucht voor zijn moordzuchtige broer Esau. Esau, een goede jager. Die zijn pijlen al zo vaak richtte op een prooi en ook vaak met buit weer thuis kwam.

Daar gaat Jakob, alles achtergelaten, helemaal alleen. In paniek en in overleg met zijn ouders weggevlucht van thuis, naar familie ver weg.

Het doet denken aan de verhalen deze weken uit Afghanistan.

Mensen die elke nacht ergens anders naar toe gaan uit angst voor de Taliban.

Uit angst om vermoord te worden. Je naam op een dodenlijst, zoals Jakob...

Daar gaat hij, de route terug die ooit Abraham ging, honderden kilometers.....

Misschien werd hij ook nog eens verteerd door schuldgevoelens.

Had ik nou maar, was ik nou maar. Is dit het allemaal waard geweest?

Mijn leugens, mijn bedrog. En toen werd het ook nog eens nacht... (vs.11).

Eenzaamheid en angst worden uitvergroot in het donker.

En nacht in de Bijbel heeft daarnaast ook regelmatig symbolische betekenis.

Nacht staat dan ook voor uitzichtloosheid, waar licht en dag staan voor Gods aanwezigheid.

Kijk maar hoe bijzonder het dan is dat in Genesis 32, als Jakob geworsteld heeft bij de rivier, hij als manke verder door het leven gaat. En dan staat er: de zon kwam op (Gen.32,32). Een nieuwe tijd. Maar nu dus niet. Donker, nacht..., ellende en eenzaamheid.

Maar ja, misschien heb je ook wel zo'n gevoel van: eigen schuld, dikke bult. Dat krijg je ervan.

Probeer ook even het trieste plaatje van het hele gezin voor te stellen.

Isaak, Rebekka, Esau. Jakob weg. De leugens en het plan van Rebekka heeft Isaak natuurlijk doorgekregen. Esau loopt alleen maar woest rond met moordplannen en Jakob is gevlucht....

Terug naar Jakob. Wat wordt het dan een bijzondere nacht!

Met een van de meer bijzondere openbaringen van God, van zijn engelen en van Zichzelf. Heel bijzonder is het dat de HERE met geen woord rept over alles wat er gebeurd is.

Hoe bestaat het?

Nee, dat betekent niet dat Jakobs leugens en zijn zonde tegen het derde gebod er niet toe doen. Maar op dit moment heeft God een ander doel met zijn ontmoeting met dit angstige, eenzame kind van Hem. De HERE zegent. Hij bemoedigt, naar zijn belofte. En de HEER zegent en deze zegen komt weer veel dichterbij die eerste zegen die de HERE gaf aan Abraham. Land, nageslacht en 'Ik ben met je'. Want zo is zijn Naam:

HERE! Bovendien, wat een mooi detail om te lezen!, was de HERE niet helemaal boven in de hemel gebleven maar was de HERE bij Jakob op de aarde. Hoe dichtbij wil je God hebben? En in dit visioen is ook vrij centraal een ladder aanwezig.

Laten we die voor het gemak maar even de Jakobs ladder noemen.
Voor de Israëlieten die later in ballingschap waren in Babel was dit helemaal een prachtig, bemoedigend beeld.
Want in Babel waren hoge tempels met indrukwekkende trappen.
Je moest altijd maar omhoog klimmen om bij je goden te komen.
En met de torenbouw van Babel was er ook zo'n moment dat de mens wanhopig zijn best doet om de hemel te bestormen. Omhoog, zelf doen, voor jezelf zorgen....
Maar dan hier bij Jakob juist totaal anders!
De HERE is bij wijze van spreken via de ladder naar beneden gekomen, dichtbij zijn mensen.

Maar er is nog iets bijzonders met die ladder. Of beter: op die ladder.
Engelen gaan van beneden naar boven en weer andersom.
Engelen..... Ooit eentje gezien? Je zou raar staan te kijken als je er vanavond, als je naar bed gaat, opeens eentje tegenkomt.
Engelen. Bijzondere schepselen. Geschapen om boodschapper te zijn.
Geschapen om ten dienste te staan van de mensen.
Engelen: zoets als Gods arm om je heen.
Engelen die er ook zijn om je te beschermen.
Ik denk zelfs dat ieder kind van God een persoonlijke beschermengel heeft.
Die betrokken is op je. Die niet altijd ingrijpt maar dat wel kan.
Daar zijn mooie verhalen over bekend.
Ze zijn er wel ook al zie je ze meestal niet.

Jakob ziet de HERE vlak bij zich en de engelen om zich heen.
Hij ervaart dat de kloof die er normaal is tussen de hemel en de aarde er even helemaal niet meer is. Wat een bijzondere nacht voor hem!
En de volgende morgen vertelt Jakob precies hoe het zit.
Daar zit voor mij een van de belangrijke punten in van dit Bijbelverhaal en voor deze preek.
Jakob zegt de volgende dag: wat was dit een indrukwekkende ervaring. Om nooit meer te vergeten. **De HERE was hier en ik heb het niet geweten!**
Misschien durfde hij bijna niet meer te geloven dat God nog wel met hem te maken wilde hebben.
Misschien was het voor Jakob ook wel een reis weg bij God vandaan.
Maar de werkelijkheid is anders. De HERE is anders.

En neem die les vandaag mee als God ver weg lijkt.
Of als je in je leven de boel flink verprutst hebt.

Jakob is verrast, bemoedigd en diep onder de indruk.
En dat brengt hem tot het doen van een gelofte. Zeg maar: van het opnieuw uitspreken van zijn jawoord t.o. God.
In zijn achterhoofd heeft hij het plaatje dat hij naar zijn familie ver weg gaat om te trouwen, en om uiteindelijk toch weer terug te gaan naar zijn ouderlijk huis.
En als dat allemaal gaat lukken, dan wil Jakob hier, een huis voor God bouwen.
Hij geeft de plaats Luz nu een nieuwe naam: Betel. Huis van God.

Als symbool, als gedenkteken, neemt hij de steen waar zijn hoofd op rustte die nacht, zalft die steen met olie en richt hem alvast symbolisch op. De eerste hoeksteen, tevens herinneringsplek, van het gebouw staat alvast! Voor een plaats van aanbidding t.z.t. Jakob vraagt hier aan God om het hoognodige.

Zoiets als kleding, eten en onderdak. Maar meer nog Gods aanwezigheid en bescherming. Het complete overlevingspakket voor een kind van God!

En hij belooft alvast voortaan 10 % van alles wat hij heeft en krijgt af te staan aan God. Een kind van God geeft en deelt van wat hij ontvangt.

De tienden: het betekent in feite symbolisch dat alles van God is en dat telkens die 10% (de eerstelingen) voor Hem zijn.

Ja, aan de ene kant wel. Als er berouw is over je zonden en je vraagt om vergeving aan God, dan is het weg. Dan moet je er ook niet steeds op terug blijven komen.

God werpt de zonde achter zich in de zee en zet er een bordje bij 'verboden te vissen'! Maar de gevolgen kunnen er nog wel degelijk zijn.

Zo ook bij Jakob. Het wordt niet bepaald een makkelijk leven, dat hij gaat krijgen.

Zonden en zondigen heeft gevolgen. Soms hele grote. Toen en nu.

De engelen zijn weer verdwenen, althans, zo lijkt het.

God is weer verdwenen, althans, zo lijkt het.

En Jakob moet zelf weer verder op stap. Dat doet geen engel voor hem.

Dat doet God niet voor hem.

De kunst voor Jakob en voor ons is om te leren dat in de crisis vanwege onze zonden je toch kan leven als gezegend mens. Juist in de angst en eenzaamheid kan God zo genadig dichtbij zijn en komen.

Tegenslag in ons leven is niet altijd de slechtste tijd in ons leven.

Eenzaamheid, ik zeg het voorzichtig, kan ook iets goeds in zich hebben.

Teruggeworpen worden op jezelf, maar meer nog, teruggeworpen op je hemelse Vader. Geen afleiding, maar gewoon God...

En juist als het leven dan weer heel anders wordt, wat krijgt Jakob straks een druk bestaan, is het belangrijk je beloften, je jawoord niet te vergeten.

We krijgen de indruk dat Jakob straks toch ook wel weer door God Zelf herinnerd moet worden aan zijn belofte om een Godshuis te Betel te bouwen.....

Ik kijk even naar jullie: Mark, Beryl, Robin, Ineke, Erik, Elsbeth.

Wat een bijzondere periode is het in jullie leven.

Samen een kind ontvangen uit Gods hand. Wat een groot wonder.

Wat nooit vanzelf spreekt! Wat kan het je existentieel raken.

En zo'n doopdienst, de voorbereiding, wat kan het indruk maken.

En wij hebben 6 x 'ja' gehoord. Ja op Gods beloften.

Ja, we realiseerden ons dat niet altijd maar God was er echt altijd bij!

En we hebben ons bereid verklaard om alles op alles te gaan zetten om onze dochter, onze zoon te vertellen en voor te leven van die bijzondere God, die er altijd bij ons: een arm om je heen! Te vertellen dat zij mogen leven onder een open hemel.

En dat er engelen, waarschijnlijk ook hun engel, op en neer gaat van de aarde naar de hemel en weer terug. De boodschapper. De helper. Maak er werk van om je kind te leren: you never walk alone! Neem jezelf, elkaar en jullie jawoorden serieus.

En opnieuw noem ik hier dat je daarbij de G.G.G. nodig hebt.

De Geest, het gebed en elkaar, de gemeente. Je familie en vriendenkring.

Je hoeft het niet alleen te doen!

Onthoud het, leef eruit en wijs elkaar erop, vooral als het leven druk en vol is.

Maak er tijd voor. Kies en investeer in je huwelijk en in de (geloofs)opvoeding!

Ik maak een sprong. Zo'n 1700 jaar na deze bijzondere nacht voor Jakob doet Jezus een uitspraak over Zichzelf:

'NAAR' de Mensenzoon (NBV) zet ons hier op het verkeerde been dus daarom ook even een andere vertaling erbij.

Jezus Christus Zelf wordt hier de Jakobsladder. De weg naar de Vader.

Hij die hemel en aarde met zijn komst weer een stuk dichterbij elkaar brengt.

In het paradijs was de scheiding tussen hemel en aarde flinterdun.

De HERE wandelde in de hof bij Adam en Eva. Adam en Eva gooiden de deur in het slot en hun eigen glazen in.

Er kwam een kloof tussen God en mensen, tussen hemel en aarde.

Af en toe gaat deze deur in het O.T. op een kier, bijv. hier in deze nacht bij het visioen dat Jakob ontving.

Als je vandaag in Hem gelooft, als je vandaag gedoopt bent o.a. in de naam van de Here Jezus, dan leef je onder een open hemel.

De Jakobsladder. Daar (tegen de muur) vind je een exemplaar.

Dáár (aanwijzen) hangt een schilderij ervan. Symboliek om duidelijk te maken hoe het er in deze geschapen maar ook geschonden werkelijkheid uit ziet.

In Jezus Christus komt God en zijn rijk nabij. Wat ben je goed af met zo'n God.

Ook en soms zelfs juist als het niet eenvoudig is in je leven.

Of als je het flink verprutst hebt. Geloof en belijd dan: ik wist het niet maar God was hier in mijn ellende.

Laten we elkaar als gemeente hierin bemoedigen. Aanmoedigen. Bij de les houden.

Deze zes ouders helpen zodat Noah, Jaira en Yfke dat zelf ook gaan ontdekken.

Een engel. Ik heb er nog nooit eentje gezien. Tenminste, dat denk ik.

Maar ik weet zeker dat ze hier in dit kerkgebouw vanmorgen zijn.

Boodschappers, helpers, Gods arm om je heen.

En meer nog: ik weet zeker dat God hier is en geloof me: Hij is bijzonder.

Hij is. Hij is erbij, bij jou, amen!